

FILOZOFICKÁ FAKULTA
UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE

Ústav světových dějin

Posudek oponenta bakalářské práce

Švandová, Eliška: Příspěvek ke vzniku, interpretaci a historickému významu Deklarace nezávislosti Spojených států amerických, Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze, Praha 2016.

Problematika příčin boje severoamerických osad za nezávislost byla historiky mnohokrát analyzována a to dokonce i v českém prostředí v dílech nebo dílčích studiích prof. Svatavy Rakové nebo prof. Josefa Opatrného. Přesto se stále jedná o téma, které je pro světové dějiny velmi důležité. V sedmdesátých letech 18. století vznikl oddělením se od Velké Británie nový stát, jenž dodnes patří mezi světové velmoci. Příspěvek Elišky Švandové do této diskuze hodnotím velice kladně, protože se nepokusila vytvářet další syntézu vývoje vztahů mezi Londýnem a koloniemi v Severní Americe, ale zaměřila se především na analýzu vzniku a interpretaci Deklarace nezávislosti Spojených států amerických. Především pak kladla důraz na právní dokumenty a publicistická a filozofická díla, z nichž autor Deklarace vycházel.

Struktura práce je logická. Autorka nejprve nastínila cestu k nezávislosti od konce sedmileté války. Dle mého názoru ale dlouhodobější předpoklady pro tento vývoj vznikly již ve dvacátých a třicátých letech 18. století díky tzv. politice „zdravého zanedbávání“ (*salutary neglect*), kdy Velká Británie do dění v Severní Americe tolik nezasahovala jako po sedmileté válce. V další kapitole se Švandová věnovala kontinentálním kongresům, jejichž jednání nelze v této souvislosti nezmínit. Stejně tak hodnotím jako nezbytné to, že autorka zařadila do práce

Ústav světových dějin

kapitolu, která se věnuje spisu *Zdravý rozum* od Thomase Paina. Dalších pět kapitol je již vlastním jádrem bakalářské práce. Autorka zvolila poměrně zajímavý postup. Nejprve se rozhodla představit tzv. Výbor pěti, tedy komisi, která byla sestavením Deklarace nezávislosti pověřena. Kromě toho, že Švandová v krátkosti jednotlivé členy představuje, také analyzuje důvody, proč byli do tohoto „Výboru“ zvoleni. Další kapitola je již věnována hlavnímu tvůrci Deklarace nezávislosti – Thomasu Jeffersonovi. Další část už je věnována konkrétně tvorbě tohoto dokumentu a jeho analýze. Docela zajímavé je zařazení kapitoly „Deklarace nezávislosti a Spojené státy 21. století“, v níž autorka na základě Gallupova průzkumu analyzuje, co si Američané s oslavami Dne nezávislosti spojují.

Eliška Švandová využila pro svoji práci poměrně rozsáhlého množství sekundární literatury. Kromě toho ovšem pracovala do značné míry i s primárními prameny, především se jednalo o dopisy „amerických“ představitelů, které jsou z velké části dostupné na internetu. Kromě toho autorka využila edici materiálů pro jednání kontinentálních kongresů.

Na závěr svého posudku musím poznamenat, že se jedná o velmi kvalitní bakalářskou práci, k níž nemám kritické připomínky. I když si autorka zvolila dosti frekventované téma, dokázala jej zpracovat velmi originálně. Z mého posudku je tedy patrné, že práce splňuje požadavky kladené na tento typ kvalifikační práce, a proto ji **doporučuji** k obhajobě. Současně ji navrhuji hodnotit klasifikačním stupněm **v ý b o r n ě**.

V Praze, 13. 6. 2016

PhDr. Jaromír Soukup, Ph.D.

Ústav světových dějin FF UK v Praze